
Kovács katáng Ferenc:

nincs annyi kötelék

hogy ne szakadna ketté
csomózzuk újra
csak még egyszer
még egyszer talán

a görcs
kelleténél több
kibogozhatatlan
kezdetén a vég
ami elmúlt nem
visszatekerintható
csomózzuk újra
egyszer még

levéltöredék
kusza mondatfoszlány
hiába vers
szó
kő kövön
kimondatlan
halk dallam
víz a víz
csikorognak az álló
csillagok
hullók
fényesek

kihült nyomokba lépsz
a múlt kifogy
háta megett
két kezében elfér
a jelen
tenyeredbe rejtéd
hogy őrizd s
elersz

visszavárod